

prima instanță: Gh. Stratulat
(Judecătoria Centru mun. Chișinău)
instanța de apel: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2260/17

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Conovalova Valentina, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația de Locuințe Privatizate nr. 50/14 împotriva Valentinei Conovalova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, cu privire la încasarea restanțelor la plata serviciilor comunale și la cererea reconvențională depusă de Conovalova Valentina împotriva Asociației de Locuințe Privatizate nr. 50/14 cu privire la contestarea actelor administrative și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Conovalova Valentina și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 și hotărîrea suplimentară a aceleiași instanțe din 23 martie 2017,

c o n s t a t ă:

La 09 septembrie 2014 Asociația de Locuințe Privatizate nr. 50/14 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Conovalova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, cu privire la încasarea restanțelor la plata serviciilor comunale.

În motivarea acțiunii asociația reclamantă a invocat că în baza contului personal deschis la APLP nr. 50/14 pe numele pîrtei, SA „Termoelectrica” a livrat energie termică la locul de consum al acesteia. Din motivul neachitării serviciilor prestate, către data de 01 mai 2014 pîrta a acumulat o datorie în sumă de 15 686, 88 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Menționează reclamantul, în conformitate cu pct.pct. 10, 17 și 18 din Regulamentul aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sînt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul APLP nr. 50/14 de mai multe ori și-a concretizat pretențiile. În final, APLP nr. 50/14 a solicitat încasarea din contul pîrtei a datoriei pentru serviciile comunale în sumă a 23 543,97 lei.

La data de 10 august 2015 Conovalova Valentina a depus cerere reconvențională, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de APLP nr. 50/14, constatarea ilegalității calculelor efectuate de APLP nr. 50/14 privind plata serviciilor comunale, obligarea APLP nr. 50/14 să efectueze recalcularea plății pentru serviciile comunale prin micșorarea datoriei cu 46740,85 lei, cât și repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei cauzat de APLP nr. 50/14 prin acțiunile ilegale și antrenarea ei în procese judiciare de lungă durată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 acțiunea inițială a fost admisă integral, s-a încasat de la Conovalova Valentina în beneficiul APLP 50/14 datoria în sumă de 23 543,97 lei și taxa de stat în mărime de 706,31 lei. A fost respinsă cererea reconvențională depusă de Conovalova Valentina împotriva APLP 50/14 privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 23 martie 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Conovalova Valentina către APLP nr. 50/14 în partea pretențiilor privind constatarea ilegalității calculelor efectuate de APLP nr. 50/14 privind plata serviciilor comunale, obligarea ultimului să efectueze recalcularea plății pentru serviciile comunale prin micșorarea datoriei cu 46 740, 85 lei.

Împotriva hotărârii instanței de fond, Conovalova Valentina a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Conovalova Valentina și menținută hotărârea primei instanțe și hotărârea suplimentară.

La 16 octombrie 2017 Conovalova Valentina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei recurate și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor de judecată vin în contradicție cu circumstanțele pricinii și probele administrate.

Susține că APLP 50/14 a fost formată în lipsa acordului proprietarilor apartamentelor privatizate. În calitate de agent economic, APLP 50/14, precum și SA „Termoelectrica”, nu are încheiat cu ea contract bilateral privind prestarea serviciilor comunale, ce constituie încălcarea drepturilor consumatorului.

Menționează că APLP 50/14 a pierdut dreptul la depunerea acțiunii, în virtutea expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 267 Cod Civil

Examinând temeiurile recursului declarat de Conovalova Valentina în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Conovalova Valentina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Conovalova Valentina.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Conovalova Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru